Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA PREȘEDINTELUI CURȚII

10 martie 2023 *

„Recurs – Intervenție – Articolul 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene – Interes în soluționarea litigiului – Concurență – Concentrări – Piața industriei farmaceutice – Decizie a Comisiei Europene de examinare a unei operațiuni de concentrare trimise de autoritatea de concurență a unui stat membru – Decizie a Comisiei prin care se acceptă ca alte state membre să se alăture solicitării de trimitere – Asociație profesională care nu este reprezentativă pentru sectorul în cauză – Respingere”

În cauza C-625/22 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 30 septembrie 2022,

Grail LLC, cu sediul în Menlo Park (Statele Unite), reprezentată de A. Giraud, avocat, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogado, D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado, și S. Troch, advocaat,

reclamantă,

celelalte părți din procedură fiind:

Illumina Inc., cu sediul în San Diego (Statele Unite), reprezentată de D. Beard, BL, J. Blanco, abogada, B. Cullen, BL, F. González Díaz, abogado, J. Holmes, barrister, G. Rizza și M. Siragusa, avvocati,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de G. Conte, N. Khan și C. Urraca Caviedes, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Republica Elenă,

Republica Franceză, reprezentată de T. Stéhelin și N. Vincent, în calitate de agenți,

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de M. K. Bulterman și P. P. Huurnink, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: engleza.

Autoritatea de Supraveghere AELS, reprezentată de C. Simpson, M. Sánchez Rydelski și M.-M. Joséphidès, în calitate de agenți,

intervenienți în primă instanță,

PREȘEDINTELE CURȚII,

având în vedere propunerea domnului N. Wahl, judecător raportor,

după ascultarea avocatului general, domnul N. Emiliou,

dă prezenta

Ordonanță

1 Prin recursul formulat, Grail LLC solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 13 iulie 2022, Illumina/Comisia (T-227/21, EU:T:2022:447), prin care acesta a respins acțiunea având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei C(2021) 2847 final a Comisiei din 19 aprilie 2021 de admitere a cererii formulate de Autoritatea de Concurență Franceză de a examina operațiunea de concentrare privind dobândirea de către Illumina, Inc. a controlului exclusiv asupra Grail, Inc. (cazul COMP/M.10188 – Illumina/Grail), în al doilea rând, a Deciziilor C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final și C(2021) 2855 final ale Comisiei din 19 aprilie 2021 de admitere a cererilor formulate de autoritățile de concurență elenă, belgiană, norvegiană, islandeză și neerlandeză de a se alătura acestei solicitări de trimitere, precum și, în al treilea rând, a scrisorii Comisiei din 11 martie 2021 de informare a Illumina și a Grail cu privire la solicitarea de trimitere menționată.

2 Prin înscrisurile depuse la grefa Curții la 9 ianuarie 2023, association française des juristes d'entreprise (AFJE) (Asociația Europeană a Juriștilor de Întreprindere) și association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (Asociația Europeană a Juriștilor de Întreprindere) au formulat, în temeiul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și în temeiul articolelor 130 și 190 din Regulamentul de procedură al Curții, cereri de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor formulate de Grail.

3 În urma notificării către părți a cererilor de intervenție depuse de AFJE și de AEJE de către grefierul Curții, conform articolului 131 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 190 alineatul (1) din acesta, Illumina, Grail și Comisia Europeană au depus observații cu privire la aceste cereri în termenul acordat.

4 În timp ce Illumina și Grail au arătat că sunt în favoarea acestor cereri de intervenție, Comisia, la rândul său, a solicitat respingerea cererilor menționate.

Cu privire la cererile de intervenție

5 Potrivit articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, orice persoană care poate dovedi faptul că are un interes în soluționarea unui litigiu înaintat Curții, altul decât un litigiu între statele membre, între instituțiile Uniunii Europene sau între statele membre, pe de o parte, și instituțiile menționate, pe de altă parte, are dreptul de a interveni în litigiul respectiv.

6 Potrivit unei jurisprudențe constante, noțiunea de „interes în soluționarea [unui] litigiu[…]”, în sensul acestei dispoziții, trebuie definită prin prisma obiectului litigiului și înțeleasă ca fiind un interes direct și actual pentru soarta rezervată concluziilor înseși, iar nu ca un interes în raport cu motivele sau cu argumentele invocate. Astfel, termenii „soluționarea litigiului” trimit la decizia finală solicitată, așa cum ar fi aceasta consacrată în dispozitivul hotărârii care urmează să fie pronunțată (Ordonanța președintelui Curții din 7 februarie 2019, Bayer CropScience și Bayer/Comisia, C-499/18 P, nepublicată, EU:C:2019:107, punctul 5, precum și jurisprudența citată).

7 În această privință, trebuie în special să se verifice dacă autorul cererii de intervenție este afectat în mod direct de actul atacat și dacă interesul său în soluționarea litigiului este cert. Or, în principiu, un interes în soluționarea litigiului nu poate fi considerat suficient de direct decât în măsura în care această soluție este de natură să modifice poziția juridică a autorului cererii de intervenție (Ordonanța președintelui Curții din 27 februarie 2019, Uniwersytet Wrocławski și Polonia/REA, C-515/17 P și C-561/17 P, nepublicată, EU:C:2019:174, punctul 8, precum și jurisprudența citată).

8 Totuși, dintr-o jurisprudență constantă reiese de asemenea că o asociație profesională reprezentativă, care are ca obiect de activitate protecția intereselor membrilor săi, poate fi autorizată să intervină atunci când litigiul ridică probleme de principiu de natură să afecteze aceste interese (Ordonanța președintelui Curții din 1 octombrie 2019, Comisia/Ville de Paris și alții, C-179/19 P, nepublicată, EU:C:2019:836, punctul 7, și Ordonanța președintelui Curții din 1 septembrie 2022, Google și Alphabet/Comisia, nepublicată, EU:C:2022:667, C-48/22 P, punctul 7, precum și jurisprudența citată). Prin urmare, cerința ca o astfel de asociație să aibă un interes direct și actual în soluționarea litigiului trebuie considerată ca fiind îndeplinită atunci când asociația în cauză stabilește că se află într-o astfel de situație, indiferent dacă soluționarea litigiului este de natură să modifice poziția juridică a asociației ca atare.

9 Astfel, o asemenea interpretare largă a dreptului de intervenție în favoarea asociațiilor profesionale reprezentative urmărește să permită o mai bună evaluare a cadrului în care se înscriu cauzele prezentate Tribunalului Uniunii, evitând în același timp o multitudine de intervenții individuale care ar compromite eficacitatea și buna desfășurare a procedurii [a se vedea în acest sens Ordonanța președintelui Curții din 17 iunie 1997, National Power și PowerGen/Comisia, C-151/97 P(I) și C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, punctul 66, și Ordonanța președintelui Curții din 1 octombrie 2019, Comisia/Ville de Paris și alții, C-179/19 P, nepublicată, EU:C:2019:836, punctul 12]. Or, spre deosebire de persoanele fizice și juridice care acționează în nume propriu, asociațiile profesionale reprezentative pot solicita să intervină într-un litigiu înaintat Curții nu pentru a apăra interese individuale, ci mai degrabă pentru a apăra interesele colective ale membrilor lor. Astfel, intervenția unei asemenea asociații oferă o perspectivă de ansamblu asupra acestor interese colective, afectate de o chestiune de principiu de care depinde soluționarea litigiului, și este astfel de natură să permită Curții să aprecieze mai bine cadrul în care îi este înaintată o cauză.

10 Prin urmare, conform jurisprudenței amintite la punctul 8 din prezenta ordonanță și, mai precis, așa cum rezultă din jurisprudența Tribunalului (a se vedea Ordonanța președintelui Camerei a treia extinse a Tribunalului din 6 octombrie 2021, Illumina/Comisia, T-227/21, EU:T:2021:672, punctul 24 și jurisprudența citată), o asociație poate fi autorizată să intervină într-o cauză dacă, în primul rând, este reprezentativă pentru un număr important de întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul vizat, dacă, în al doilea rând, obiectul său de activitate include protecția intereselor membrilor săi, dacă, în al treilea rând, cauza poate ridica probleme de

principiu care afectează funcționarea sectorului în cauză și dacă, prin urmare, în al patrulea rând, interesele membrilor săi pot fi afectate într-o măsură importantă de hotărârea care urmează să fie pronunțată.

11 Temeinicia cererilor de intervenție prezentate de AFJE și de AEJE trebuie examinată în raport cu aceste condiții, care trebuie să fie confirmate.

12 În susținerea cererilor lor, AFJE și AEJE susțin, în primul rând, că sunt reprezentative pentru un număr important de membri activi în sectorul economic vizat de concentrarea în discuție în prezenta cauză. Astfel, AFJE ar reprezenta întreaga comunitate a juriștilor de întreprindere prezenți pe teritoriul francez și ar acoperi toate sectoarele economiei franceze. În ceea ce privește AEJE, aceasta ar fi organizația umbrelă a 22 de asociații europene de juriști de întreprindere și, prin urmare, ar reprezenta interesele comune ale asociațiilor de juriști de întreprindere care acoperă toate sectoarele economiei europene. În al doilea rând, AFJE și AEJE, care au ca obiect de activitate protejarea statului de drept și a principiului securității juridice în Europa, ar avea sarcina de a apăra și de a proteja interesele membrilor lor. În al treilea rând, prezenta cauză ar ridica probleme de principiu, legate de interpretarea articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1), care ar afecta operațiunile juridice din diverse sectoare economice. În al patrulea rând, interesele reprezentate de AFJE și de AEJE ar putea fi afectate într-o măsură importantă de rezultatul recursului. În special, în ceea ce privește operațiunile de concentrare, juriștii de întreprindere ar trebui să fie în măsură să pună în aplicare proceduri clare și previzibile pentru a evita ca întreprinderile care îi angajează să fie puse în dificultate de o autoritate de reglementare competentă să controleze astfel de operațiuni sau constrânse să întrerupă o operațiune deja inițiată sau chiar încheiată.

13 Or, această argumentație nu poate justifica admiterea cererilor de intervenție în discuție.

14 În primul rând, AFJE și AEJE nu au dovedit că interesele lor sau ale membrilor lor ar fi afectate de soluționarea prezentului litigiu în sensul jurisprudenței citate la punctele 6 și 7 din prezenta ordonanță. Astfel, ținând seama de faptul că nici aceste asociații, nici membrii lor nu sunt vizați de concentrarea în discuție în prezenta cauză, ceea ce de altfel nici nu pretind, dispozitivul hotărârii care urmează să fie pronunțată nu poate avea un efect direct și actual asupra situației lor juridice.

15 În al doilea rând, AFJE și AEJE nu au dovedit că, *primo*, ele sunt, în conformitate cu principiile amintite la punctul 10 din prezenta ordonanță, reprezentative pentru un număr important de întreprinderi active în sectorul vizat de concentrarea în discuție în prezenta cauză, *secundo*, că aceasta din urmă poate ridica probleme de principiu care să afecteze funcționarea sectorului în cauză și, *tertio*, că interesele membrilor lor pot fi afectate într-o măsură importantă de hotărârea care urmează să fie pronunțată.

16 Astfel, trebuie să se observe că concentrarea în discuție în prezenta cauză privește sectorul testelor sanguine de depistare precoce a cancerului care utilizează noua generație de secvențiere genomică (*next-generation sequencing*, denumită „NGS”) și, în sens mai larg, sectorul farmaceutic și/sau sectorul dispozitivelor medicale.

17 În această privință, este necesar să se arate că, deși, așa cum reiese din jurisprudența citată la punctul 9 din prezenta ordonanță, interpretarea largă a dreptului de intervenție al asociațiilor profesionale reprezentative urmărește să permită o mai bună apreciere a cadrului în care se

prezintă cauzele cu care este sesizată instanța Uniunii, evitând totodată o multitudine de intervenții individuale care ar compromite eficacitatea și buna desfășurare a procedurii, aceasta nu are totuși ca obiectiv să permită intervenția unor asociații nereprezentative și care au doar un interes indirect și ipotetic în soluționarea litigiului.

18 În cazul în care Curtea ar accepta că o asociație care reprezintă juriști de întreprindere poate interveni într-un caz precum cel din speță pe baza unor motive precum cele invocate de AFJE și de AEJE, ar rezulta că o astfel de asociație ar putea să intervină în majoritatea procedurilor desfășurate în fața instanțelor Uniunii care implică interpretarea unei dispoziții a dreptului Uniunii din domeniul concurenței, din moment ce motive similare ar putea fi oricând invocate în proceduri de acest tip.

19 Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, trebuie să se concluzioneze că, indiferent dacă AFJE și AEJE constituie asociații profesionale reprezentative și dacă obiectul lor de activitate include protecția intereselor membrilor lor, acestea nu au dovedit că au un interes în soluționarea litigiului în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prin urmare, cererile de intervenție formulate de ele trebuie respinse.

20 Această concluzie nu este repusă în discuție de faptul că instanțele Uniunii au admis, în anumite cauze, intervenția unor asociații profesionale reprezentative ale avocaților și ale consilierilor juridici, din moment ce cauzele respective priveau aspecte de principiu care erau susceptibile să afecteze interesele membrilor lor. În această privință, trebuie arătat în special că problema de drept ridicată în cauza în care s-a dat Ordonanța președintelui Curții din 5 iulie 2018, Uniwersytet Wrocławski și Polonia/REA (C-515/17 P și C-561/17 P, nepublicată, EU:C:2018:553), privea respectarea condiției de independență necesare în cazul reprezentării juridice a unei părți în fața instanțelor Uniunii de către un consilier juridic care este legat de această parte printr-un contract guvernat de dreptul civil, referitor la prestații furnizate în calitate de cadru didactic extern, și că aceasta constituia, așadar, o problemă de principiu susceptibilă să afecteze interesele unei asociații profesionale care reprezintă consilieri juridici.

21 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că AFJE și AEJE nu au demonstrat că au un interes în soluționarea litigiului, în sensul articolului 40 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, și că, prin urmare, cererile de intervenție prezentate de acestea trebuie respinse.

Cu privire la cheltuielile de judecată

22 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât AFJE și AEJE au căzut în pretenții în ceea ce privește cererile lor de intervenție, iar Comisia a solicitat obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, se impune să se decidă că acestea suportă cheltuielile de judecată aferente cererilor de intervenție în cauză.

Pentru aceste motive, președintele Curții dispune:

1) Respinge cererile de intervenție prezentate de association française des juristes d'entreprise (AFJE) și de association européenne des juristes d'entreprise (AEJE).

2) Association française des juristes d'entreprise (AFJE) și association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) suportă cheltuielile de judecată aferente cererilor lor de intervenție.

Semnături